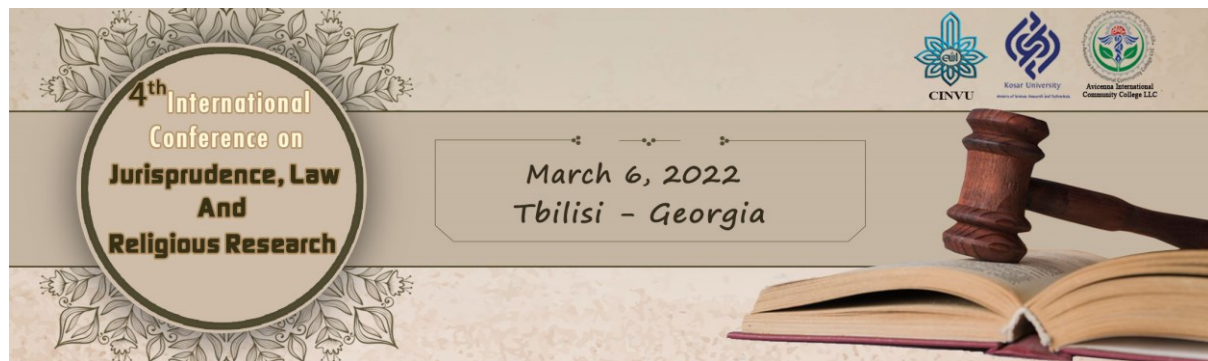

بررسی فقهی موسیقی درمانی

سارا نظیر حسن آباد^۱

۱- رشته فقه و مبانی اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب

چکیده

امروزه موسیقی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است و کاربردهای موسیقی در عرصه‌های مختلف فرهنگی و اجتماعی غیر قابل انکار است. یکی از این حوزه‌ها، درمان می‌باشد. در این پژوهش که به صورت توصیفی-تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه‌ای و استفتاء از مراجع تقلید عصر حاضر صورت گرفته است در صدد پاسخگویی به این سوالات است که موسیقی درمانی از منظر فقهی از چه جایگاهی برخوردار است، دیدگاه فقها علی‌الخصوص مراجع تقلید عصر جدید در این خصوص چیست و در پایان این نتیجه حاصل شده است که از منظر فقهی، اگر صرف درمان تازمانی که به حد اضطراب نرسیده باشد و صبر بر آن و ترک درمان حرجی نباشد، حرام را مباح نمی‌کند. از این رو، اگر درمان برخی از بیماری‌ها متوقف بر گوش دادن به موسیقی باشد و امکان معالجه آنها با موسیقی حلال وجود داشته باشد، باید تنها به موسیقی حلال اکتفا شود و نباید بیش از آن تجاوز کرد. همچنین، اگر درمان بیماری متوقف بر بالا بردن روحیه بیمار از طریق گوش کردن به موسیقی باشد نه تنها امر جایز و مباح و حلالی است بلکه به حد وجوب می‌رسد، البته با رعایت شرایطی.

کلمات کلیدی: موسیقی، غناء، درمان، فقه، ضرورت